

Jadwiga Daniek-Salawa

doradca metodyczny z zakresu wychowania przedszkolnego

Scenariusz zajęć dla dzieci 3,4-letnich

Temat: „Nie deptaj stokrotek!”

Cele:

- porównywanie i grupowanie obiektów,
- przewidywanie czynności manipulacyjnych i łączenie przyczyny ze skutkiem,
- poznawanie różnych środowisk przyrodniczych,
- kształtowanie opiekuńczej postawy wobec zwierząt i roślin,
- rozumienie konieczności ochrony środowiska przyrodniczego,
- kształtowanie umiejętności przeliczania do 5,
- dostrzeganie powtarzalności układów,
- udział w zabawach ruchowych.
- stosowanie określenia duża-mała, dużo, za mało, tyle samo,
- rozumienie, że zerwanie kwiatka jest procesem nieodwracalnym,
- rozpoznawanie i nazywanie kolorów (żółty, zielony, niebieski, czerwony)
- kształtowanie percepcji wzrokowej poprzez składanie obrazków z części.

Metody:

- słowne,
- czynne,
- oglądowe.

Formy:

- grupowa,
- indywidualna.

Środki dydaktyczne: treść krótkiego opowiadania według pomysłu J. Daniek-Salawy: „Nie deptaj stokrotek!”, sylwety do opowiadania, duże stokrotki i motylki kolorowe z kartonu do zabawy ruchowej, płyta CD, dywaniki dla każdego dziecka, tacki z sylwetami (na jednej stokrotki, na drugiej listki).

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie pierwszej części opowiadania ilustrowanej sylwetami (dwie duże stokrotki i trzy małe oraz cztery sylwety motyli). Rozmowa wokół treści:
 - jakie kwiaty rosły na łące?,
 - czy wszystkie były takie same? (duże stokrotki, małe stokrotki)
 - ile dużych, ile małych? (przeliczanie), czy tyle samo?
 - kto fruwał nad łąką?

- ile było motyli? (przeliczenie)
- czy motyli było więcej niż kwiatów?, czy każdy motyl mógł mieć swój kwiatek?
(dobieranie: motylek przepinać na kwiatek)

2. Posłuchajcie, co było dalej. Nauczycielka opowiada dzieciom drugą część opowiadania zdejmując stokrotki z tablicy.
 - jak oceniacie postępowanie dzieci?
 - dlaczego nie wolno niszczyć, zrywać, deptać kwiatów?
 - czy zerwane kwiaty będą jeszcze rosnąć?
 - jak myślicie, co będą musiały zrobić motylki?
3. Zabawa w sferze ruchu: „Motylki i stokrotki”. Dzieci otrzymują losowo emblematy motylków w różnych kolorach i swobodnie tańczą w jednej części sali w rytm muzyki z płyty CD. W drugiej części sali nauczycielka rozkłada na dywanie duże sylwety stokrotek. Gdy muzyka milknie dzieci – motylki przysiadają na stokrotkach. Gdy muzyka znów gra motylki swobodnie fruwać (za każdym razem, gdy muzyka gra nauczycielka zabiera kilka stokrotek, więc motylki, które później nie znajdą kwiatka siadają w umówionym miejscu). Urozmaicając zabawę nauczycielka może na przykład zapraszać do tańca tylko motylki w kolorze żółtym – podnosząc do góry żółty kartonik, itp.
4. Układanie rytmów. Nauczycielka rozdaje dzieciom dywaniki, przed którymi dzieci siadają „po turecku” – wszyscy zwróceni twarzą w kierunku tablicy. Pokazuje dzieciom tacki, na których przygotowane są sylwety stokrotek i listków. Mówi, żeby każde zabrało dwa listki i dwie stokrotki. Przypina na tablicy stokrotkę, a później listek i prosi, żeby dzieci na swoich dywanikach ułożyły stokrotkę, a później listek. Następnie znowu stokrotkę i znowu listek. Pyta: a co teraz należy położyć, jak myślicie? Mówi dzieciom, żeby zabrały z tacki, to czego potrzebują. Następnie dzieci burzą wszystko i nauczycielka także odpina sylwety z tablicy. Proponuje dzieciom, że teraz ułożymy inny wzór, np. dwie stokrotki, listek, dwie stokrotki, listek, itp.

Po zakończonej zabawie dzieci odkładają listki na jedną tackę, a stokrotki na drugą.

5. Indywidualne składanie obrazków z części przystających (3- części/ 4-części). Naklejanie gotowych na kartkę z bloku.

Po naklejeniu uzupełnienie kompozycji na kartce według inwencji twórczej dzieci – dorysowywanie kredkami: słońca, chmurek, trawy, kwiatów, owadów, drzew, itp.

Aneks – treść opowiadania:

Rodzina stokrotek – opowiadanie w dwóch częściach

1. Na małej łące pod lasem rosta rodzina stokrotek. Mama stokrotka, tata i dzieci stokrotki. Stokrotki były bardzo wesołe i towarzyskie. Szczególnie zaprzyjaźniły się z kolorowymi motylkami, które codziennie przysiadają na ich płatkach i spijają słodki nektar.
2. Niestety pewnego dnia przyszły na łąkę przedszkolaki z pobliskiego przedszkola i zerwały wszystkie stokrotki. A później znudzone nimi rzuciły je na trawę i podeптаły. Po południu zaś, jak co dzień, przyfrunęły kolorowe motylki, jednak tym razem nie miały gdzie napić się nektaru.

/Jadwiga Daniek-Salawa/

Bibliografia:

1. Płyta - Utwory do słuchania i zabawy (ENTLICZEK 4-latki i 5-latki), wyd. Nowa Era